

تازه‌های سرطان

مجله نظام پزشکی

سال ششم ، شماره ۲ ، صفحه ۱۴۹ ، ۲۵۳۶

* دکتر سکلرخ شرقی

و بعداز ترمیم بافت عمل تکثیر سلول مهار و متوقف میگردد. درحالیکه سلول سرطانی از دستگاههای طبیعی مهار کننده‌ای که مانع از تقسیم شدن بیجای سلول طبیعی میشود، متابعت نمیکند. تمام سلولهای زنده باقتهای مختلف مانند سلولهای کبد، پوست، اعصاب، کلیه، خون، استخوان وغیره ممکن است سرطانی شوند. سلولهای سرطانی شده پیشتر صفات سلولهای طبیعی پیش تازخود را دارا هستند، مثلاً اکثر سلولهای سرطانی که در غده تیروئید ظاهر میشوند تیروکسین میسانند درحالیکه میدانیم این هورمون معمولاً توسط سلولهای سالم غده تیروئید ساخته و ترشح میشود. معمولاً اجتماع سلولهای سرطانی را «توهور» گویند. رشد انواع تومورها باهمیگر خیلی متفاوت است، بعضی آهسته و برخی سریع رشد میکنند. دسته اخیر اگر بوسیله جراحی یا درمان باشده برداشته نشوند بی شک سبب مرگ میزبان خود میگردند. تمایل سلولهای سرطانی نیز برای سلولهای دیگر مختلف است، بقسمیکه بعضی از سلولهای بد خیم در همان محل ایجاد شده ثابت مانده بجهاتی دیگر تجاوز نمیکنند و تومور حاصل از اجتماع آنها آسان برداشته میشود ولذا دارای خطر کمتری هستند. بر عکس، برخی دیگر باسرعت درین منتشر شده بافت‌های سالم بسیاری را اشغال میکنند و بوسیله جراحی یا روش‌های دیگر درمان پذیر نیستند و بدین سبب اگر به محض ایجاد کشف نشوند همیشه مرگ آورند.

بنابراین سرطان بیماری سلول میباشد. این بیماری با یک تحول شروع میشود و بطریزه نهود نامعلومی سلول سالم را به سلول سرطانی

در سالهای اخیر گام تحقیقات درباره منشاء بیماری سرطان و روشهای تشخیص و درمان آن سریعتر گشته است. نیروهای علمی پرتوان با بهره گیری از روشها و وسائل پیشرفته با گسترش جهانی پیشتر در کار حل این مشکل پیچیده داشت پزشکی پیچ و تجهیز شده‌اند و در این راه صمیمانه تلاش میکنند. حاصل این تجربیات، تحقیقات، مطالعات و تلاش‌ها بادقت و سرعت زیاد از طریق کنفرانسها، اجتماعات علمی و مطبوعات مربوط منتشر و مبادله میشود تا چراغی فرا راه دانشمندانی باشد که در تاریکی در جستجوی «آب حیات» هستند. تابع این تحقیقات آنقدر تنوع و وسعت دارد که برای صاحبنظران دستاندر کارمجال دسترسی و بررسی تمامی آنها میسر نیست. چه بجا خواهد بود برای توسعه‌دانش پژوهشگران ایرانی هر چند گاه یکبار دست آورد های علمی این رشته بصورت نشریاتی تهیه و توزیع شود تا دانشمندان ما نیز بتوانند در این جهاد جهانی سهم شایسته‌تری داشته باشند. این انگیزه مرا بر آن داشت گامی هر چند کوتاه در این راه بردارم و با جستجو و تحقیق و تفحص حاصل کوشش‌های را که در سالهای اخیر شده است تحت عنوانین: (فرضیه‌هایی درباره سرطان) و (کلیاتی درباره داروهای ضد سرطان) گردآوری و تنظیم کرده بصورت دو رساله کوتاه تقدیم دارم (۶۰،۵،۴،۳،۲،۱).

فرضیه‌هایی درباره سرطان

سرطان‌ها با وجود انواع بسیار مختلف همگی دارای یک وجه مشترک میباشند و آن تقسیم و تکثیر ناجای سلولهای است. در یک بافت طبیعی سلولها هنگام لزوم، شروع می‌کنند به تقسیم شدن

زائی را یافت که از صافی عبور میکرد ، بطوریکه با تزریق پالبیده عصاره سلولهای موشهای مبتلا ، به آسانی موشهای نژاد C3H را مبتلا به لوسی ماخت . درحالیکه نژاد اخیر هیچگاه بخودی خود دچار لوسی نمیشود .

در سال ۱۹۶۰ ویلهلم برنهارد (Wilhem Bernhardt) (۹) در برشهای نازک سلولهای توموری با کمک میکروسکپ الکترونیک ذراتی را مشاهده کرد که آنها را ذرات «C» نامید . این ذرات در مرکز خود دارای یک شبه هسته کروی میباشدند که حاوی یک مجموعه ژن مرکب از RNA میباشدند که به پروتئین‌ها متصل است و توسط یک لایه چربی احاطه گردیده است . این ذرات یا ویروسهای RNA دار واز نوع C از انواع حیوانات متعلق به سرده مهره‌داران یعنی خزندگان ، پرندگان و پستانداران بست آمده‌اند . با وجود این اگر بتوان گفت که تمام ویروسهای سارکوم زا ولوسی زای شناخته شده از نوع ذرات C میباشدند نمیتوان تیجه گرفت که همه ذرات C عامل سرطان هستند .

در سال ۱۹۵۹ لیبرمن و کپلان (Lieberman, Kaplan) (۱۰) تعدادی موش را مدتی تحت اثر اشعه ایکس قرار داده موفق گردیدند ویروسهای RNA دار واز نوع C را در بدن موشها in vivo ایجاد کردند . سپس در سال ۱۹۷۱ رو (Rowe) و همکارانش (۱۱) به محیط کشت سلولهای حاصل از موش‌های AKR برومود زذکری اوریدین (BUdR) یا یدودزکسی اوریدین (IUDR) اضافه کردند و بدین ترتیب موفق شدند ویروسهای RNA دار واز نوع C را در لوله آزمایش in vitro ایجاد کردند . از طرف دیگر در همان سال را بین ویس (Robin Weiss) و همکارانش (۱۲) در سلولهای جوجه مرغهایی که تحت اثر اشعه ایکس و یا عوامل سرطان زای دیگر قرار گرفته بودند ، یک ویروس لوسی زای القا شده * (VLI) پیدا کردند .

بر اساس تجربهای بالامجموعه ژن ویروسهای تومور زای RNA دار بصورت تسریکیات طبیعی در سلولهای سالم یافت میشوند و احتمالاً میتوانند بوسیله عوامل سرطان زای مختلف فعال گشته ایجاد سرطان کنند . گرچه تاکنون پژوهشگران توانسته‌اند نشان دهند که این ویروسها به تهائی عامل ایجاد تومورها باشند باوجود این بمنظور طبقه بنده این ویروسها را «ویروسهای تومور زای RNA دار» نام نهاده‌اند .

از بین ویروسهای گروه لوسی - سارکوم که در حال حاضر بهتر از همه شناخته شده گروه ویروسی پرندگان است که به دو دسته تقسیم میشوند :

* Virus Leucémogène Induit.

مبدل میسازد . این سلول سرطانی شده صفات اکتسابی جدید خود را به آیندگان خویش منتقل میسازد .

ماهیت این تحول چیست ؟ چه عواملی در کارند که تعادل اعمال یک سلول را چنین آشفته میسازند ؟ امروزه میدانیم که ویروس‌ها اشعة یونیزه کننده ، انوار ماساواره بنفش ، بعضی از ترکیبات شیمیائی وغیره میتوانند عامل این آشفتگی باشند . این عوامل را «سرطان‌زا» نام نهاده‌اند .

تا چند سال اخیر قبول اینکه ویروس بتواند ایجاد سرطان کند ، برای پژوهشگران مشکل بود اما امروزه بیرکت مطالعات دامنه دار درباره ویروس باکتری‌ها روش گردیده که هرگاه ویروسی به سلولی وارد شود ، همانند این است که تکه جدیدی از یک ماده ژنتیکی به سلول داخل شده باشد .

میدانیم که تمام ویروسها حاوی اسیدهای نوکلئیک DNA یا RNA هستند ویک پوشش پروتئینی کاملاً اختصاصی این اسیدهای نوکلئیک را محافظت میکند . ویروسهای پیچیده‌تر دارای کر بوهیدرات‌ها ، چربیها ، آنزیم‌ها وغیره نیز میباشند . ویروسها خواه دارای DNA و خواه دارای RNA باشند ، اطلاعات تواری این را بسلول میزبان خود انتقال میدهند ✕ پروتئین پوشش ویروس اگر بنهایی بدرون سلول راه یابد ، نسبت از دیگر ویروس‌های شود و نهسلول را میکشد ! در صورتیکه اسیدهای نوکلئیک ویروس زمانیکه وارد سلول میزبان شوند بسرعت سبب تکثیر ویروس در درون سلول میگردد . پس اسیدهای نوکلئیک ویروس‌هم پوشش خود را میسازند وهم ویروس سازی میکنند .

ویروس آبله دارای DNA دوزنجری و ویروس پولیومیلیت و انفلوآنزا دارای RNA یک زنجیری هستند . ویروسهای باکتری‌ها بعضی دارای DNA یک زنجیری و برخی رگو ویروسها دارای RNA دو زنجیری می‌باشند .

هنگامیکه ویروسی وارد سلول میزبان خود میشود ، قسمی یا تمام دستگاه سه مرحله‌ای سنتز اسیدهای نوکلئیک و پروتئین‌های سلول میزبان یعنی هماند سازی ، رونویسی و ترجمه را برای ساختن اجزاء خود بکار میگیرد . و در این حال RNA یا DNA ویروس بمنزله قالبی جهت ساختن پروتئین‌های ویروس بکار می‌رود .

برای نخستین بار در سال ۱۹۱۱ پیتون رو (Peyton Rous) (۷) پالبیده عصاره سلولهای سارکوم جوجه مرغ را به جوجه مرغهای سالم تزریق و با ایجاد تومور ثابت کرد که بعضی سرطان‌هاداری منشاء ویروسی میباشد . در سال ۱۹۵۱ لو دویگ کروس (Ludwig Gross) (۸) در موشهای نژاد AK مبتلا به لوسی ، عامل لوسی

است با شریب سدیما تاسیون S-۷۰-۶۰ که وزن ملکولی آن معادل ۱۰ دالتون می‌باشد. بیمون (Beemon) و همکارانش (۱۶) و همچنین بیلت (Billeter) و همکارانش (۱۷) اخیراً نشان داده‌اند که این ملکول RNA شامل چند رشتهٔ یکسان (Polyploïde) می‌باشد. این RNA در اثر حرارت به سه یا چهار جزء مشابه با شرایب سدیما تاسیون مساوی باهم و معادل S-۴۰-۳۰ تقسیم می‌شود. هر یک از این اجزاء از تقریباً ۱۰۰۰ نوکلئوتید تشکیل شده است. دوئن برگ (Duesberg) و همکارانش (۱۸) در سال ۱۹۷۳ تحرک الکتروفورزی اجزاء S-۴۰-۳۰ را که از ویروس‌های نوع C پرنده‌گان بدست آورده بودند، مورد مطالعه قراردادند و به این نتیجه رسیدند که از طرفی تحرک الکتروفورزی RNA‌های S-۴۰-۳۰ حاصل از ویروس‌های گروه سارکوم کمتر از RNA‌های S-۴۰-۳۰ حاصل از ویروس‌های گروه لوسمی می‌باشد. از طرف دیگر ویروس‌های گروه سارکوم هنگامیکه قدرت تغییر شکل دادن سلول را از دست بدند، (dt*****) تحرک کشان در میدان الکتروفورزی زیادتر شده تحرک کی تغییر تحرک RNA‌های حاصل از ویروس‌های گروه لوسمی بدست می‌آورند. این عدم توانایی برای تغییر شکل دادن بسلول میزبان احتمالاً نتیجهٔ جدا شدن قطعه‌ای از مجموعه ژن‌های ویروس می‌باشد که منجر به افزایش آشکار تحرک الکتروفورزی RNA ویروسی می‌گردد. دوئن برگ و کانا آنی (Canaani) (۱۹) در سال ۱۹۷۰ ثابت کردند که کلیه مجموعه ژن‌های ویروسی میتوانند توسط پلیمراز ویروس بصورت DNA ساخته شوند. DNA که با این نحو بدست می‌آید بهترین ابزار جهت این پژوهش می‌باشد که بطریز بسیار شایسته و جالبی توسط دومینیک استهلن (Dominique Stéhelin) و همکارانش در مرکز پژوهشی سانفرانسیسکو بکار گرفته شده است. این پژوهشگران با کمک DNA پلیمراز ویروسی از RNA یک ویروس سارکوم زای پرنده‌گان (Pr-CAS******) ملکولهای DNA ساختند. محصول عمل آنان قطعاتی از DNA می‌باشد که در حدود یکصد نوکلئوتید در ساختمان هر کدام وجود دارد.

این DNA مکمل که بصورت (c DNA) نشان داده شد با RNA یک ویروس غیرفعال (td Pr-C AS******) یعنی بدون خصیصه

- ویروس سارکوم زای پرنده‌گان (VSA*)
- ویروس لوسمی زای پرنده‌گان (VLA***)
ویروس لوسمی زای پرنده‌گان را اگر بجیوان مستعدی تزریق کنند، میتواند ایجاد لوسمی نماید. این ویروسها پس از داخل شدن در سلول in vitro شروع به هم‌تدسازی می‌کنند بی‌آن که روی سیتوپلاسم سلول اثر سمی داشته باشند و یا اجتماعی از سلولهای تغییر شکل یافته بوجود آورند. درصورتیکه ویروسهای سارکوم زای پرنده‌گان اگر فعال باشند پس از ورود به سلول هم‌تدسازی کرده و سلول را بهیک سلول توموری مبدل می‌سازند. در سال ۱۹۶۳ Howard Temin (Howard Temin) (۲۰) بمحیط کشت سلولهایی که در اثر ویروس رو (VSR****) تغییر شکل داده بودند، آکتینومایسین D اضافه و ملاحظه کرد که دیگر ذرات ویروسی جدیدی بوجود نمی‌آیند. میدانیم که این آنتی‌بیوتیک RNA پلیمرازرا از قابلیت بازمیدارد. نقش این آنزیم این است که در سال ۱۹۶۴ RNA را بهمنزله قالب گرفته و از آن RNA می‌سازد. در سال ۱۹۷۴ Temin تیجه مشاهدات خود را به صورت زیر توجیه کرد: ابتدا RNA ویروس قالب قرار گرفته و از این قالب ملکولهای DNA ساخته می‌شوند. این ملکولهای ساخته شده به صورت پرووویروس دریک یا چند کروموزوم سلول میزبان جایگزین می‌شوند و از این پرووویروسها ملکولهای RNA ویروسی آنده‌گان رونویسی می‌شوند.

این فرضیه از طرف کلیه مجامع ۱۰ آنمان یک فرضیه غلط و عاری از منطق تلقی گردید تا اینکه در سال ۱۹۷۰ Temin, Mizutani (Temin, Mizutani) (۲۱) در دانشگاه ویسکانسین و از طرف دیگر دیوید بالتمور (David Baltimore) (۲۲) در M.I.T. ثابت کردند که ذرات ویروسی بالغ VSR و همچنین دیگر ویروس‌های سارکوم زای دارای یک قابلیت پلیمرازی DNA هستند. این پلیمراز RNA را بهمنزله قالب گرفته و از آن DNA می‌سازد.

بعداز این اکتشاف اساسی و بسیار مهم وجود و نقش پروویروس‌های احتمالی در اقسام سلولهای اوکاریوت موضوع اصلی مطالعات و تحقیقات در مبحث ویروس‌های تومور زای دار گردید. RNA ویروس‌های گروه لوسمی - سارکوم پرنده‌گان، ملکولی

* Virus Sarcomatogènes Aviaires.

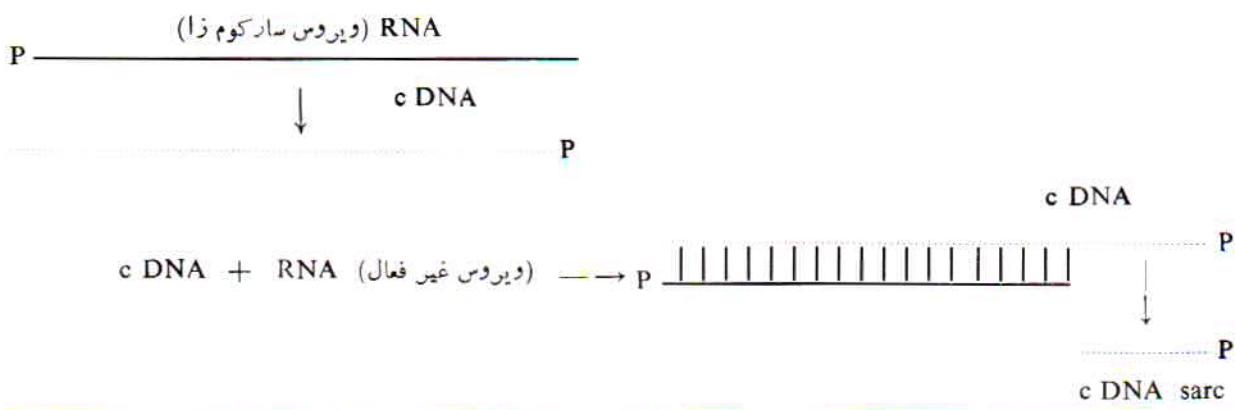
** Virus Leucémogènes Aviaires.

*** Virus Sarcomatogènes de Rous.

**** Défектif Pour la transformation.

***** Virus Sarcomatogènes Aviaires de la souche «Prague et Bratislava»

***** Virus Sarcomatogènes Aviaires déféctifs de la souche «Prague et Bratislava».

ژوئن تودارو (Robert Huebner, Georges Todaro) (۲۰) پیشنهاد شد، اطلاعات ژنتیکی که بیدار گشت آنها منجر به تولید سرطان میشود در هر سلول وجود دارد و بطرز عمودی از والدین به فرزندان بهارث میرسد. یکی از تفسیرهایی که در این باره شده چنین میباشد: میلیون‌ها سال پیش در جریان تکامل، این سلولها مورد تهاجم ویروس‌های RNA دارو از نوع C قرار گرفته‌اند و از آن زمان هر سلول دارای یک «انکوژن» گردیده است که عبارت از یک قطعه زنجیر DNA معمولاً ساکت یعنی غیرفعال میباشد. فعال گشتن این قطعه زنجیر در اثر هرماده سرطان را اعم از شیمیائی یا ویروسی آنرا یک پروتئین باصطلاح «تغییر شکل دهنده» مبدل میسازد و همین پروتئین است که سلول طبیعی را به سلول سرطانی تغییر میدهد.

پس از خالص کردن دور گهه DNAc DNA sarc میتوان DNA کروموزومی سلول‌ها را با منشاء‌های مختلف تشخیص داد و از وجود احتمالی ردیفهایی که میتوانند مکمل برای c DNA sarc باشند این قطعه حاصل نمود. استهلهن و همکارانش بداین امر مبادرت کردن و تابیحی که تاکنون بدست آورده‌اند پیشگوئی‌های هواینتر و تودارو (۲۰) را تأیید میکنند.

دور گهه کردن DNA سارک با DNA سلولهای جوجه مرغهای طبیعی نشان میدهد که اقلال پنجاه درصد ردیفهای سارک در مجموعه ژن‌های جوجه مرغ وجود دارد و در هر سلول یک یادور و نویسی ژن سارک یافت میشود.

استهلهن و همکارانش همچنین ثابت کرده‌اند که DNAهای حاصل از گونه‌های بسیار مختلف پرنده‌گان حاوی دست کم قسمتی از ژن سارک هستند. تابیح تجربیات این پژوهندگان نشان میدهند که c DNA sarc یک ردیف نوکلئوتیدی مخصوصی است که زمانی بوجود آمده و در جریان پیدایش گونه‌های مختلف پرنده‌گان تغییراتی در آن حاصل و در شتر مرغ استرالیائی، مرغایی، بوکلمون، بلدرچین و جوجه مرغ مطالعه شده است.

تغییر شکل دادن بسلول که از همان ویروس‌های اولی جدا شده دور گهه گردید. ردیف DNAهایی که ایجاد دور گهه نمیکنند توسط کروماتوگرافی روی هیدروکسی آپاتیت، خالص و جدا گردید و آن را (c DNA sarc) نامیدند. بنظر می‌آید که این ردیف‌ها مربوط به نوکلئوتیدهایی باشند که از مجموعه ژن‌های ویروس سارکوم زای ایجاد ادی در نسل‌های غیرفعال از دست رفته‌اند. استهلهن و همکارانش نشان دادند که این ردیف‌ها نمایانگر ۱۶ درصد مجموعه ژن‌های ویروسی و مرکب از تقریباً ۱۶۰۰ نوکلئوتید میباشند و اینطور گزارش کردند:

۱- تمام ویروس‌های مطالعه شده پرنده‌گان که دارای قدرت تغییر شکل دادن بسلولها هستند این ردیف‌ها را که مجموعه آنها تحت عنوان ژن سارک (gene sarc) نامیده میشود، دارا میباشند. در اقسام سوش‌های ویروسی اختلاف ساختمانی این ردیف‌ها یا ژن سارک ناچیز و از ۱۰ درصد کمتر است.

۲- ویروس‌های لوسی مطالعه شده پرنده‌گان (VLA) که تا حال مورد مطالعه قرار گرفته‌اند و نیز کلیه ویروس‌های غیرفعال که از نوونه‌های ویروس‌های سارکوم زای فعال جدا شده‌اند ولی قادر به تغییر شکل دادن بسلول نیستند، قادر ژن سارک هستند.

۳- ویروس‌های گروه لوسی مطالعه شده پرنده‌گان (VLA) که صورت خفتگی، چنانکه در بالا دیدیم، در سلولهای طبیعی جوجه مرغ وجود دارند (ویس ۱۹۷۱) (۱۲) قادر ژن سارک میباشند.

۴- ویروس‌های سارکوم زایی که از گونه‌های دیگر حیوانات مثل: موش‌سانها و گربه‌سانها بدست آمدند قادر ژن سارک هستند.

بنابراین تنها ویروس تومور زای شناخته شده که دارای ژن سارک میباشد ویروس سارکوم زای پرنده‌گان است و از دست دادن قدرت تغییر شکل دادن بسلول در این ویروسها بعلت انفال یا کاهش ردیف‌های ژن سارک است.

بر حسب فرضیه انکوژن که در سال ۱۹۶۹ توسط رابرتس هواینر و

هنوز ثابت نشده است که تغییر شکل سلولهای پرندگان که در اثر متیل کلاترن حاصل می‌شود، بعلت فعل شدن ردیفهای نوکلئوتیدی سارک می‌باشد. با وجود این بنظیر می‌باید که پروتئین فرضی که اطلاعات تواریثی سنتز آن در زن سارک وجود دارد، میتواند مناسبت‌برین عامل برای ایفاء نقش پروتئین تغییر شکل دهنده موردنظر تودارو و هوایپر باشد. همچنین برای نخستین بار تاییج تجزیه بیات فوق وجود رابطه‌ای بین زنانهای ویروس مسئول در تغییر شکل سلول و اثر القاکننده مواد شیمیائی در تولید تومورها را تأیید می‌کنند.

بالاخره گرچه ردیف نوکلئوتیدی سارک در سلولهای طبیعی پرندگان قابل رو نویسی نمی‌باشد معدنک نشان داده شده است که در سلولهای فیبر و بلاست بلدرچین که قبل از اثر القائی یک ماده شیمیائی ماتنده متیل کلاترن (*Méthylcholantrène*) تغییر شکل داده‌اند، رو نویسی ردیف سارک انجام می‌پذیرد.

این تحقیقات برای نخستین بار اطلاعات بسیار جالبی درباره منشاء ویروسی ردیفهای نوکلئوتیدی تغییر شکل دهنده سلول در اختیار ما می‌گذارند. این ردیفهای نوکلئوتیدی از لحاظ ارثی مشخص هستند و از نسل به نسل دیگر انتقال می‌یابند. گرچه

REFERENCES:

- 1- Watson, J.D. (1973). Biologie Moléculaire du Gene, Seconde édition, Inter European Edition, Amsterdam.
- 2- Conn, E.E. and Stumpf, P.K. (1972). Outlines of Biochemistry, Third edition, John Wiley and sons, INC.
- 3- Watson, J.D. (1975). Molecular Biology of the Gene, Third edition, W.A. Benjamin, INC.
- 4- Connors, T.A. (1975). FEBS LETTERS, 57 (3), 223–233.
- 5- Manteuil-Brutlag, S. (1975). Biochimie, 57 (10), 1113–1116.
- 6- Burny, A. et al. (1976). Biochimie, 58 (7), 765–769.
- 7- Rous, L. (1911). J. of Exp. Medicine, 13, 397.
- 8- Gross, L. (1951). Proc. Soc. Exp. Biol. Med., 76, 27.
- 9- Bernhardt, W. (1960). Cancer Rec., 20, 712.
- 10- Lieberman, M. and Kaplan, H.S. (1959). Science, 130, 387.
- 11- Rowe, W.P., Hartly, S.W., Lander, M.R., Pugh, W.E. and Teich, N. (1971). Virology, 46, 866.
- 12- Weiss, R.A., Friis, R.R., Katz, E. and Vogt, P.K. (1971). Virology, 46, 866.
- 13- Temin, H. (1963). Virology, 20, 577.
- 14- Temin, H. and Mizutani, S. (1970). Nature, 226, 1211.
- 15- Baltimore, D. (1970). Nature, 226, 1209.
- 16- Beemon, K., Buesberg, P. and Vogt, P. (1974). Proc. Nat. Acad. Sc. USA, 71, 4254.
- 17- Billeter, M.A., Parsons, J.T. and Coffin, J.M. (1974). Proc. Nat. Acad. Sci. USA, 71, 3560.
- 18- Duesberg, P.H. and Vogt, P. (1973). Virology, 54, 207.
- 19- Duesberg, P.H. and Canaani, E. (1970). Virology, 42, 783.
- 20- Huebner, R.J. and Todaro, G.J. (1969). Proc. Nat. Acad. Sc. USA, 64, 1087.